

NAWROCICIELKA (1) *sb f*

V sg nawr(o)cicielko.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ta, która powoduje poprawę grzesznika [kogo (G)]:

*Wyrażenie: »grzesznych nawrocicielka«: Weyrzy ná náfze wzdychánie/ do żywotá drogo/ šíroth
poćiefzycielko/ grzesznych náfwoćicielko. KrowObr 176.*

ZCh